

Enberi

huzur hakkı var yıldızların
eylülde parlayan denizi içerken
dudak payı dahi bırakmayacağım hayata

ölüm ötelesin kendini
ve tazelenmekten bıkmayan tasa

-kırılmayacağım kendime bir daha

çökmüş hüziin rengiyle
sevilebilir bütün yokluklar
çocuk zamanı aşkların

-yol vermeyeceğim segâha

şarkılardan geçen ıssızlığa
duvar oldum
cesetlerin bile yolunu kesen hırsa

sızmışsa küçük bir hatıra
mavi çatlamışsa kadehte
içebilirim
annemin kundaktaki haline

-şaraba küsmeyeceğim asla

ağlamak için aramam gayrı
kuytusunu dünyanın
ve arkasını kirpiklerimin

-dergâhta yalnızlık olmaz

kariştım insana

Esra Güzelipek